

♥
all I want
for Christmas
is you.

Samanta Jang
Božić na Dablin stritu
(Dablin strit #1.1)
Mala biblioteka

***Božić na Dablin stritu
(Dablin strit #1.1)***

Samanta Jang

Prevod : Aleksandra B.

Mala biblioteka

Džoslin Batler je godinama skrivala svoju prošlost, ali sve njene tajne će se uskoro otkriti ...

Pre četiri godine, Džoslin je u Americi ostavila tragičnu prošlost iza sebe i počela novi život u Škotskoj, sahranjući svoju tugu, ignorišući demone i kovajući napred bez uspomena. Njen usamljeni život je bio dobar dok se nije preselila u novi stan u Dablinskoj ulici, gde upoznaje čoveka koji će joj prodrmati pažljivo čuvani svet do srži. Brejden Krajmajkl je navikao da dobija ono što želi, a on želi Džoslin u svom krevetu. Znajući koliko je nestabilna oko ulaska u vezu, Brejden predlaže dogovor koji će zadovoljiti njihovu snažnu privlačnost, bez ikakvih obaveza. Međutim, nakon što zaintrigirana Džoslin pristane, shvata da Brejdena neće zadovoljiti samo raspamećujuća strast. Turdoglavi Škot je odlučan u nameri da je zaista upozna... Do same duše.

Miris kafe i cimeta golicao je moje radoznale oči da se otvore i lijeno sam podigla svoje koljeno, cereći se Brejdenu. On je ustao preko našeg zgužvanog kreveta. Nosio je pidžamu dugih rukava i identičan donji dio.

„Ua!“ zimi za otimanje mog vremena sa golim Brejdenom.

Niti njegove predivne tamne kose štrčale se u različitim pravcima, zahvaljujući mojim prstima i grubom tretmanu koji su oni dali njegovoj kosi, kada mi je Brejden tog jutra dao prvi poklon za Božić.

„Skladištenje punjenja“, nazvao ga je, prije nego što mi je raširio noge i pa... ispunio me.

Ah!

Posmatrala sam šolje sa cimetom prekrivenom kafom u njegovim rukama.

„Još jedan poklon?“, pitala sam, uzimajući svoju šolju od njega. On je spustio njegovu kafu na noćni stočić, prije nego što se vratio u krevet sa mnom.

Priljubila sam se uz njegovu stranu, dok je on dosezao za kafom i kada se namjestio, kucnula sam njegovu šolju svojom.

„Srećan Božić!“

„Srećan Božić“, promrljao je on i nježno me poljubio. Mmm, ukusan je. Imao je ukus Božića. Brejden me je pogledao zadirkivajuće, kada se povlačio. „Definitivno bolje nego prošle godine, za sada“.

Nezabavljena podsjetnikom, pokazala sam mu srednji prst. On je u smijehu zabacio glavu nazad.

Prošle godine, proveli smo Božić jedva govoreći riječ jedno drugom, provodeći vrijeme u neprijatnom razgovoru, razmjenjujući skupe Božićne poklone i dajući Eli podršku, dok je ona predosjećala dolazeću operaciju uklanjanja tumora sa mozga. Operacija očigledno nije bila moja greška. Moja greška se desila sa Brejdenom. Raskinula sam sa njim. Gadno sam zabrljala, sa strahom od toga da se zaljubim u njega, a i od toga da ga izgubim. Izbjegavala sam ga i nije mu bilo lako. Sada stalno, a i tada je on napominjao da me je krivica pretvorila u obijesnu boginju seksa, riješenu da spava sa njim.

Pa, mi smo već imali seks ovog jutra i postajala sam premudra za njegove manipulacije.

„Božić je. Ne možeš da igraš na tu kartu. Dobijaš poklone umjesto toga.“

Brejden se komično nadurio. „Ja samo želim seks“.

„Teško. Već si dobio seks. Sada dobijaš džemper.“

„Džemper?“

„Napolju je hladno.“

„Imam gomilu džempera.“ Posmatrao me je u razočarenju.

„Stvarno si mi kupila džemper za Božić? A onda mi rekla prije nego što sam ga otvorio? Zašto si se gnjavila da ga zapakuješ?“

„Možda je to poseban Božićni džemper.“

„Ima li na sebi irvasa koji puši lulu?“

Prasnula sam u smijeh. „Ne.“

„Onda nije poseban džemper.“

Smijući se, odmahivala sam glavom.

„Možda je ima lepljivu čičak-traku, tako da, kada želim da radim nemoralne stvari sa tobom, ne mogu da pocijepam prokletu stvar. To je prilično posebno.“

Brejden je otpio gutljaj kafe.

„Nisi mi kupila džemper, zar ne?“

„Naravno da nisam. Šta misliš, ko sam ja? Tvoja tetka Mej?“

„Ja nemam tetku Mej.“

„Znam, samo kažem da jedino tetke Mej kupuju džempere. Ako ti djevojka kupi džemper za vaš prvi glupavi Božić, šutni tu budalu na ivičnjak.“

Grčeći usne, Brejdenove oči su sijale dok me je netrimice gledao.

„Čak i da si mi kupila duksericu, ne bih te šutnuo na ivičnjak.“

Osjećala sam komešanje u stomaku i pitala se hoću li se ikada navići na njega, tako izvrsnog.

„Stvarno?“

„Nema šanse. Previše je neudobno imati seks na ivičnjaku.“

„O, hahaha!“ Prevrnula sam očima na njega.

„Zabavni čovječe.“

On se cerekao, dok je klimao glavom ka vratima. „Hajde da otvorimo naše poklone, prije nego što Eli i Adam stignu ovdje“.

Nerado sam ustala iz našeg toplog kreveta, sležući ramenima na debelu kućnu haljinu i sobne papuče i grleći šolju tople kafe tijelom, dok sam pratila Brejdena od naše spavaće do dnevne sobe.

Eli mi se žalila na Božićne dekoracije. Prošle godine, stan je imao veliku jelku unutra, kao i šljokičaste trake, koje su ukrašavale svaka vrata, viseći sa svakog prozora i kiteći okvir kamina. Sve je bilo Elin rad. Brejden i ja smo bili malo manje raspoloženi za ukrašavanje. Ove godine nije bilo moguće pronaći nijednu jedinu šljokičastu traku. Umjesto toga, kupili smo manje tradicionalnu bijelu jelku, koja je stajala na prozoru i imali smo našu malu gomilu poklona ispod nje. Prozor je bio oivičen blijedo treperećim sijalicama i ja sam prekrila više čarobnih sijalica dekorativnom slamom, koju sam imala u velikoj vazi u ćošku sobe.

Ja sam voljela Božić, ali ovo je bilo dovoljno Božićno za nas. Elin i Adamov stan je izgledao kao da je Deda Mraz svratio na žurku, imao je previše za piće i odvratio je podsjećao na Božić svuda.

To je bila Eli. Prenatrpano strašilo.

Bog nju voli.

Sjela sam na fotelju i strpljivo čekala, zadovoljna, dok je Brejden donosio našu gomilu poklona, koja je bila ispod jelke i smjestio ih kod naših stopala.

„Ti prvi“, promrljala sam, pokazujući prstom na jedan od manjih poklona.

Počeli smo raspakivanje poklona, kupivši jedno drugom glupave male stvari, koje su izazivale smijeh kod onog drugog, i stvari koje smo načuli da trebaju onom drugom. Brejden mi je takođe kupio predivan i veoma skup nakit. Mislila sam da su dijamantske minđuše i ista ogrlica moj glavni poklon, ali on je insistirao na tome da je sačuvao najvažniji poklon za kraj, kao što sam i ja.

Netrimice smo gledali dva posljednja poklona. „Ti prvi“, rekla sam opet, osjećajući se pomalo nervozno.

Brejden je makao papir i otvorio tanku kutiju, njegove oči su svjetlucale kada je ugledao Roleks Sabmariner od čelika sa smaragdno zelenim ciframa. On je uzdisao za tom prokletom stvari mjesecima, ali nije mogao da ga priušti sebi, samo zato što mu nije bila toliko neophodna. To je bio lijep poklon, za koji znam da mu se svidio, ali to nije bilo sve.

„Okreni ga“, promrljala sam i moje srce je ubrzano kucalo dok sam iščekivala reakciju.

Naboranog čela, Brejden je okrenuo sat i okrenuo ga prema svjetlu. Na pozadini je pronašao posvetu: Brejdenu, tvoja zauvijek, voli te Džoslin!

To je bio najsentimentalniji poklon koji sam mu ikada dala. Nisam rekla „volim te puno“, iako znam da on zna da ga volim. Željela sam i da zna da ne planiram da ikada prestanem da ga volim.

Kada je makao pogled sa posvete, njegove oči su bile tamne i zračile su toplotom i osjećanjima.

„Predivan je, dušo, hvala ti“.

Stidljivo sam se nasmijala. „Nema na čemu“.

„Otvori oči sada“, naredio je nježno, zasukujući rukav, da bi mogao da stavi sat. Pogledao me je ispod njegovih dugih trepavica, opažajući da je moj pogled još na njemu. Iskezio se.

„Nikada ga neću skinuti“.

Rasterećena jer je moj poklon prošao dobro, nasmijala sam mu se i podigla moj poslednji poklon od njega. Raspakovala sam ga. To je bila kutija. Bila je prilično teška. Otvorila sam je, grčeci ruke preko sadržaja. Skrivena u svilenj hartiji, bila je fotografija u modernom, čisto kristalnom okviru. Na njoj smo bili Brejden i ja, stojeći pored Mons Mega u Edinburškom zamku. Bili smo obmotani jedno oko drugog, ljubeći se. Eli je vjerovatno fotografisala kada smo nas četvoro posjetili zamak, tokom ljeta. Mislila sam da sam vidjela sve fotografije koje je Eli uslikala, ali očigledno je Brejden zamolio da skloni ovu jednu. Samo je on znao šta mi je zamak značio, to je bilo moje specijalno mjesto i to je učinilo ovaj poklon još specijalnijim.

Obožavala sam ga. To nije bila jedan od onih namještenih, „hej, pogledaj kako slatko izgledamo dok poziramo kameri“ fotrografija. To je bio iskreni snimak nesvjesnog para, koji krade poljupce.

Podigla sam je, krećući da kažem koliko je divna, kada sam shvatila da ima još. Ispod fotografije je bila još jedna uramljena. Podigla sam je, dršćući prstima, i vidjela da ispod ove ima druga.

To su bile fotografije izvađene iz foto albuma koji sam uzela iz porodične ostave u Viridžiniji, početkom ove godine. Bacila sam puno stvari, ali sam album ponijela kući, u Škotsku, sa mnom. Posljednjih desetak mjeseci sam ga čuvala, govoreći da ću da uokvirim moje omiljene snimke i da ih okačim u dnevnoj sobi, ali sam nastavila da odlažem to, još se plašeći da mislim o pretresanju albuma opet.

Pa, Brejden je to uradio za mene.

Netrimice sam gledala fotografiju mene kako držim moju sestru Bet, dok je bila beba. Izgledala sam tako drugačije, ne samo zbog toga što sam bila dijete. Oči su mi sijale, a taj sjaj je još od tada nestao. Brejden i Eli su uradili puno da pokušaju da ga vrate, i zamalo su uspjeli, ali će uvijek postojati mala sjenka u pozadini mojih očiju. Nedostajale su mi oči djevojčice sa fotografije. Na sljedećoj fotografiji su bili moji mama i tata, dok su se ljubili. Ovo je takođe slučajna fotografija, koju sam snimila tokom piknika pored rijeke.

Ove fotografije su savršene.

Apsolutno savršene.

Pogledala sam Brejdenu, odlučena da zadržim sjaj suza van mojih očiju. Mislim da nisam uspjela.

„Nisam trebao...?“ Brejden je tiho upitao, izgledajući zabrinuto. Vrteći glavom, obmotavajući moje šake oko njegovog potiljka, privlačeći ga za jedan dug i lagan poljubac. Kad sam ga odgurnula, naslonila sam svoje čelo na njegovo.

„Savršene su“, uzdahnula sam, osmjeujući se.

„Znaš, mislim da te nekako volim“.

Zacerekao se na mojim usnama.

„Mislim da i ja tebe nekako volim“.

Naša spoljna vrata su odjednom zalupila i Elin glas je odjeknuo stanom,

„Srećan Božić!“

Brejden je opsovao u bradu. „Moramo da uzmemo taj glupi ključ od nje“.

Ostatak dana je bio opušten i tačno onakav kakav Božić treba da bude. Brejden i ja smo napravili doručak za Eli i Adama, mijenjajući priče Božićnog jutra tako što nismo pominjali nestašne djelove, zato što bi to bilo neprijatno Brejdenu i Eli, gledajući tako da su oni brat i sestra, i to. Naknadno, kada smo se Brejden i ja okupali i obukli, uskočili smo u taksi i otišli do kuće Eline mame za Božić. Elodi Nikols je bila odličan kuvar i ostatak porodice Nikols je bio kao moja usvojena porodica. Bilo bi čudno provesti Božić bez njih. Deklen, Elin desetogodišnji polubrat je bio hiperaktivan kao čitav pakao, skačući od jednog poklona do drugog i od jedne osobe do druge, pokazujući svoj poklon bilo kom, ko bi bio dovoljno smoren da sluša. On je osvojio publiku, s

obzirom na to da smo svi mislili da je veoma sladak. Čak sam naučila da nije najbolja ideja da dajete djeci puno čokolade ujutru, ukoliko želite da imate dan bez glavobolje.

Hana je bila suprotnost. Ona bi se ljuljala na fotelji sa novom knjigom i uspješno je blokirala sve nas.

Večera je bila izvrsna. Imali smo supu, veliku staru ćurku i tri različite vrste krompira, kvalitetno povrće kuvano na pari i sos, praćen kolačićima i čokoladnim pudingom. Pili smo puno vina i malo kapućina posle.

Kada smo Brejden i ja krenuli kući, prije ponoći, jedva sam mogla da hodam i bila sam tako prepunjena hranom. Takođe mi je bilo prevruće zbog svog onog vina. Kad smo stigli u stan, dovukla sam se od hodnika do sobe, slušajući Brejdonove korake, dok je išao za mnom. Okrenula sam se da ga pogledam, dok je prelazio kroz vrata i skinula moj džemper, bacajući ga na pod. Potapšala sam moj blago zaokrugljeni stomak i onda otkopčala dugme na mojim farmerkama sa ogromnim olakšavajućim uzdahom. Bacila sam se na krevet i raširila noge i ruke. Pogledala sam Brejdena i velikodušno ponudila.

„Imala sam dovoljno hrane, ali ako me ne golicaš previše, možeš da igraš bezobrazne igre sa mnom.“

Brejden se nasmijao, padajući polako na krevet. Skinuo je kaput i smjestio ga na obližnju stolicu. Prekrstio je ruke preko grudii stao direktno iznad mene.

„Mislim da je ta ponuda vjerovatno najviše seksi od svih koje sam ikada dobio.“

Izrazila sam neslaganje sa njegovim sarkazmom. „Gledaj, ovaj đavolak je još malo završio za danas, pa ako želiš da letim do Sjevernog pola prije nego što zaspim, to mora da bude baš sad.“

Nasmijao se još jače i zamalo se ugušio, dok je dohvatio i povukao rajsferšlus dolje na mojim farmerkama. Osjećala sam da se borio sa njima dok je vukao svaku nogavicu. Trgnuo ih je sa uvježbanom sposobnošću.

Podigla sam ruke ka njemu sa pospanim osmjehom i on je provukao ruke ispod mene, podižući me i povlačeći prekrivače sporim pokretima. Nježno me je oslonio nazad na krevet i povukao prekrivače do moje brade.

Zbunjena, gledala sam zamagljenim očima kako počinje da se svlači.

„Nema letjenja do Sjevernog pola?“

Brejden se osmjehnuo.

„Ne večeras, dušo“.

„Ja nisam seksi?“

„Ti si stalno seksi. Takođe si i pijana, a i prejela si se. Mislim da ne možeš više da podneseš.“

„Ali ja želim skladištenje punjenja.“ Prevrnula sam očima i osjetila sam kako se krevet pomjera, dok je Brejden legao uz mene, grleći me rukom oko struka.

„Sjutra je drugi dan Božića. Daću ti četiri skladištenja punjenja“, obećao je.

Otvorila sam oči.

„Kad kažemo skladištenje punjenja mislimo na orgazam, je li tako?“

Njegov dah je dodirnuo moj vrat.

„Naravno“.

Nasmijala sam se i zatvorila oči i ugnijezdila se pored njega. „Najbolji. Dan. Ikada.“

Brejden je ispustiio tih zvuk slaganja, dok su njegove usne dodirnule moje rame.

„Srećan Božić, dušo!“